

**РОЗПОВСЮДЖЕНІСТЬ ХЛАМІДІЙНОЇ ІНФЕКЦІЇ
СЕРЕД ХВОРИХ З СЕЧОСТАТЕВОЮ ПАТОЛОГІЄЮ**

В.В.Кутова, О.В.Щоголева, В.В.Гончаренко, С.К.Джораєва, І.В.Усік
ДУ "Інститут дерматології та венерології АМН України", Харків

Статеві органи людини являють собою природне середовище мешкання *S.trachomatis*. Розповсюджувачами інфекції виступають чоловіки та жінки, як з маніфестними так і з безсимптомними формами хламідіозу. В клініку ДУ "Інститут дерматології та венерології АМН України" звернулись 353 людини, хворі на сечостатеву патологію: 168 жінок (47,6±2,7%) віком від 16 до 70 років (середній вік 29,5 років) та 185 чоловіків (52,4%) віком від 19 до 56 років (середній вік 33,6 років). Метою нашого дослідження було оцінити розповсюдженість хламідійної інфекції серед даного контингенту хворих. При обстеженні цієї групи хворих за основу були взяті діагностичні методи, які дозволяють виявити морфологічні структури збудника та його антигени, а саме метод забарвлення за Романовским-Гімзою (Р-Г) та метод прямої імуофлюоресценції (ПФ). 120 осіб з цієї групи (57 чоловіків (середній вік 32,8 років) та 63 жінки (середній вік 28,8 років) були обстежені на наявність антигенів *S.trachomatis* у зішкрябному матеріалі ще й за допомогою метода ІФА. 257 пацієнтам (129 чоловікам та 128 жінкам) з цієї ж групи проводилося додаткове скринінгове обстеження сироватки крові на наявність антитіл класу G до *S.trachomatis*. Хламідійний агент за методами Р-Г та ПФ було виявлено в зішкрябному матеріалі в 37,3±3,6% чоловіків та 39,3±3,8% жінок. Причому за методом Р-Г морфологічні структури збудника були винайдені в 18,4±2,9% чоловіків та в 18,5±2,9% жінок. За методом ПФ антигенні структури в зішкрябному матеріалі з уретри були виявлені в 33,5±3,5% чоловіків та в 37,5±3,7% жінок. В зішкрябному матеріалі з цервікса позитивний результат було отримано в 60 випадках зі 71 (84,5±4,3%), тобто матеріал на дослідження бажано брати з усіх осередків, де є циліндричний епітелій. Найбільшою чутливістю по виявленню хламідійного антигена відзначився метод ІФА: з 63 жінок, обстежених усіма методами, антигенні структури хламідій в уретрі та цервіксу були виявлені в 27,4±5,7% та 36,5±6,1%, відповідно (проти 6,4±3,1% та 3,2±2,2% - за методом ПФ). Антитіла класу G до *S.trachomatis* виявлені у 50,2% обстежених пацієнтів з сечостатєвою клінічною симптоматикою, що значно вище ніж в донорській групі, де титри були отримані лише у 23,7±6,9% обстежених. Якщо відкинути слабопозитивні титри (1:5), імуноглобуліни класу G виявлялися в 42,4±3,1% хворих (109 осіб): 30,2±4,0% чоловіків (39 хворих) та в 54,7±4,40% жінок (70 хворих) - проти 21,1% в донорській групі. При уrogenітальному хламідіозі серодіагностика (ІФА) виявилась не досить ефективною, оскільки рівень антитіл не завжди корелював з наявністю антигена. І навпаки, в 72 випадках (28,0±2,8%) антитільна відповідь була позитивною при відсутності збудника у сечостатєвому тракті, (причому тільки в 10 випадках результат був слабопозитивний), що не виключає наявності висхідної хламідійної інфекції при відсутності збудника в нижніх відділах сечостатєвого тракту. Підводячи загальний підсумок, враховуючи результати усього комплексу проведених методів, треба відзначити, що з 353 хворих на сечостатєву патологію, обстежених на хламідіоз, у 102 чоловіків (55,1±3,7) та 127 жінок (75,6±3,3), тобто у 64,9±2,5% з усіх обстежених були виявлені збудники хламідіозів або ознаки хламідійної інфекції, персистентної чи перенесеної в минулому. В 47,3±2,7% хворих на сечостатєву патологію з обстеженої групи (40,5±3,6% чоловіків та 54,8±3,8% жінок) було встановлено діагноз хламідіоз, що свідчить про широке розповсюдження хламідійної інфекції серед хворих на сечостатєву патологію в Україні.